

μετρον στίχον, ὥστε πρὸς τὰς γυναῖκας χρεω-
 στεῖ τὴν ἀρχὴν ἢ ποίησις, τοῦλάχιστον ἢ ἐλ-
 ληνικὴ, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέβη ἀρμονικωτάτη καὶ
 ὠραιοτάτη πασῶν. Ἄνδρες μετὰ ταῦτα, ὡς ὁ
 Εὐμόλπος, Ὀρφεὺς καὶ Λῆνος, ἔλαβον τὸν ἐξά-
 μετρον πρὸς ὕμνον τῶν θεῶν, τῆς θρησκείας,
 τῶν μυστηρίων καὶ τῶν τελετῶν. Ἡ ποίησις τῆς
 περιόδου ταύτης ἦτο ὅλως ἀφιερωμένη εἰς τὴν
 θρησκευτικὴν λατρείαν, διαχαράττουσα περὶ αὐ-
 τὴν κύκλον στενόν· καὶ ἡ γλῶσσα, τὸ ἀριστον
 τοῦτο ὄργανον τῶν ἀνθρωπίνων διαλογισμῶν,
 διαδιδόμενον διὰ τοῦ ἠθικοῦ μονοπωλίου τῶν
 ἀπολύτων κυβερνήσεων, εἶχε ξηρὰν τινα ἀφθο-
 νίαν πλούτου καὶ τὴν Ἀσιατικὴν λαμπρότητα.

Ἡ Ἑλλὰς διηρημένη ἀκολούθως εἰς μικρὰς
 ἐπαρχίας, αἵτινες εἶχον ἐκάστη βασιλέα, ἦτο
 ἀκαταπαύστως παλαιίστρα μερικῶν πολέμων,
 ὅπου διέλαμπεν ἡ ἀνδρία. Οἱ ἥρωες τῆς ἐποχῆς
 ταύτης ὑπερησπίζοντο τοὺς καταθλιβομένους
 κατὰ τῶν καταθλιβόντων, κατεπολέμουσαν τὰ
 ἄγρια θηρία, ἐξήραινον τὰ ἔλη καὶ ἠνοιγον διώ-
 ρυγας ὅπως ἐμποδίσωσι τὰς πλημμύρας τῶν
 ποταμῶν. Τοιοῦτοι ὑπῆρξαν ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Ἴό-
 λαος, ὁ Περσεὺς, ὁ Ἰάσων, ὁ Βελεροφόντης, ὁ
 Θησεὺς καὶ ὁ Πειρίθους.